

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 9 oktober 2008*

I mål C-16/07 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 18 januari 2007,

Marguerite Chetcuti, extraanställd vid Europeiska gemenskapernas kommission, Zejtun (Malta), företrädd av advokat A. Lucas,

sökande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Joris och K. Herrmann, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

CHETCUTI MOT KOMMISSIONEN
DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (referent) och G. Arestis,

generaladvokat: Y. Bot,
justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 mars 2008,

och efter att den 12 juni 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Marguerite Chetcuti (nedan kallad klaganden) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 8 november 2006 i mål T-357/04, Chetcuti mot kommissionen (REG 2006,

s. I-A-2-255 och II-A-2-1323) (nedan kallad den överklagade domen). I denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut av den 22 juni 2004 om att avslå hennes ansökan om att få delta i ett uttagningsförfarande (nedan kallat det angripna beslutet) och av senare beslut under nämnda förfarande.

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I artikel 4 i tjänsteföreskrifterna för Europeiska gemenskapernas tjänstemän (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), i deras lydelse till och med den 30 april 2004, vilket är den lydelse som är tillämplig i förevarande mål, föreskrivs följande:

”Ingen får tillsättas eller befordras av något annat skäl än att det finns en ledig tjänst i enlighet med villkoren i dessa tjänsteföreskrifter.

Varje ledig tjänst vid en institution skall meddelas institutionens personal så snart tillsättningsmyndigheten [(nedan kallad AIPN)] beslutat att tillsätta den lediga tjänsten.

Om en ledig tjänst inte kan tillsättas genom förflyttning, befordran eller genom internt uttagningsprov skall den meddelas de andra institutionernas personal.”

3 Artikel 27 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”Rekryteringen skall vara inriktad på att de tjänstemän som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i gemenskapernas medlemsstater.

...”

4 Artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”[AIPN] skall innan den tillsätter en ledig tjänst vid en institution först bedöma

a) om tjänsten kan tillsättas genom befordran eller förflyttning inom institutionerna,

b) om den skall tillsättas genom internt uttagningsförfarande inom institutionen,

- c) vilka ansökningar om överflyttning som inkommit från tjänstemän vid andra institutioner i de tre Europeiska gemenskaperna,

och därefter genomföra en uttagning på grundval av antingen meriter eller prov eller bådadera. I bilaga III fastställs bestämmelser om uttagningsförfarandet.

Uttagningsförfarandet kan också genomföras för att upprätta en reserv för framtida rekrytering.”

- 5 Artikel 1 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, som har rubriken ”Förfarande vid uttagningsprov”, har följande lydelse:

”1. Meddelande om uttagningsprov skall utarbetas av [AIPN] i samråd med den partssammansatta kommittén.

I meddelandet skall följande anges:

- a) Uttagningsprovets art (internt uttagningsprov för institutionen, internt uttagningsprov för institutionerna, allmänt uttagningsprov...).

- b) Typ av uttagningsprov (på grundval av meriter eller prov eller bådadera).

- c) Befattningsbeskrivning och arbetsuppgifter för den tjänst som skall tillsättas.

- d) Examensbevis eller andra intyg avseende de formella meriter eller den erfarenhet som krävs för den tjänst som skall tillsättas.

...”

- 6 I artikel 3 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade anställningsvillkoren), i deras lydelse till och med den 30 april 2004, vilket är den lydelse som är tillämplig i förevarande mål, föreskrivs följande:

”I dessa anställningsvillkor avses med extraanställd:

- a) den som inom de begränsningar som föreskrivs i artikel 52 är anställd för att tjänstgöra på hel- eller deltid vid en institution men som inte är anställd på en tjänst som är upptagen i den tjänsteförteckning som är bifogad den aktuella institutionens budgetavsnitt,

b) den som efter det att möjligheterna att tillfälligt omplacera tjänstemän inom en institution undersökts är anställd för att ersätta vissa personer som för tillfället inte kan tjänstgöra, nämligen

- tjänstemän eller tillfälligt anställda i kategori B, C eller D eller vid språktjänsten,

- i undantagsfall, tjänstemän eller tillfälligt anställda i kategori A, utom A 1 och A 2, som innehar en specialistbefattning.

Extraanställda avlönas via de totala anslagen för detta syfte i den aktuella institutionens budgetavsnitt.”

7 Enligt artikel 9 i anställningsvillkoren får tillfälligt anställda inte anställas i något annat syfte än att i enlighet med de villkor som föreskrivs i avdelning II i anställningsvillkoren, besätta lediga tjänster som är upptagna i den tjänsteförteckning som är bifogad varje institutions budgetavsnitt.

8 Artikel 12.1 i anställningsvillkoren har följande lydelse:

”1. Anställningen av tillfällig personal skall vara inriktad på att de som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning samt

är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i gemenskapernas medlemsstater.

...”

- 9 Anställningsvillkoren innehåller däremot inga uppgifter om vilken kompetens och prestationsförmåga som krävs för att någon ska kunna anställas som extraanställd.

- 10 I artikel 52 i anställningsvillkoren föreskrivs följande:

”Den faktiska anställningstiden för extraanställda, inklusive eventuella perioder av förnyad anställning, får inte överstiga

- a) den tid som den tillfälliga tjänstgöringen avser, om den anställda ersätter en tjänsteman eller en tillfälligt anställd som för viss tid är oförmögen att utföra sina arbetsuppgifter,

- b) tre år i övriga fall.”

Bakgrunden till tvisten

- 11 Klaganden arbetade som lokalanställd vid kommissionens delegation på Malta från och med den 1 november 1991 till och med den 30 april 2004. Hennes anställning upphörde med anledning av Republiken Maltas anslutning till Europeiska unionen den 1 maj 2004, vilken ledde till att delegationen i fråga i detta land lades ned.

- 12 Klaganden undertecknade den 27 april 2004 ett avtal om anställning som extraanställd i kategori B för tiden från och med den 1 maj 2004 till och med den 31 december 2004. I artikel 2 i hennes anställningsavtal föreskrevs att hon skulle arbeta som ”anställd med ansvar för komplexa uppgifter avseende redaktion, korrekturläsning, bokföring eller tekniskt arbete”.

- 13 Kommissionen publicerade den 6 april 2004 ett meddelande om uttagningsprov med rubriken ”internt uttagningsprov för övergång från kategori B till kategori A COM/PA/04”. Vad som avsågs var ett uttagningsförfarande på grundval av prov, för att upprätta en framtida reserv för anställning som handläggare (i lönegrad A 7/A 6).

- 14 Punkt III.1 i meddelandet om uttagningsprov, med rubriken ”Behörighetskrav”, hade följande lydelse:

”Behöriga att delta är de tjänstemän och tillfälligt anställda som avses i avdelning I (Allmänna bestämmelser), artikel 2, i [anställningsvillkoren], i en lönegrad som ingår i kategori B,

behöriga att delta är även de tjänstemän och tillfälligt anställda som avses i avdelning I (Allmänna bestämmelser), artikel 2, i [anställningsvillkoren], i en lönegrad i den högre kategorin

och vilka vid utgången av tidsfristen för att inkomma med ansökan ...:

...

- b) har minst fem tjänsteår i kategori B eller högre kategori som tjänstemän, [som tillfälligt anställda eller extraanställda i grupperna I, II, III, IV och V] vid kommissionen eller delvis vid andra institutioner eller organ (bilaga 1) vars personal omfattas av tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren

...”

15 Klaganden anmälde sig som sökande till ovannämnda uttagningsprov.

16 Klagandens ansökan avslogs genom det angripna beslutet, eftersom hon varken uppfyllde kravet på tjänstetid eller kravet på anställningsform eftersom bara tjänstemän eller tillfälligt anställda hade rätt att delta i provet.

Förfarandet vid förstainstansrätten och den överklagade domen

- 17 Klaganden väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 augusti 2004, talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet och av senare beslut under uttagningsförfarandet.
- 18 Som första grund gjorde klaganden gällande att meddelandet om uttagningsprov, genom att deltagandet i det omtvistade uttagningsprovet reserverats för endast tjänstemän och tillfälligt anställda, och extraanställda därmed utesluts, stred mot artiklarna 4, 27 och 29.1 b i tjänsteföreskrifterna och mot principen om likabehandling. Det angripna beslutet skulle därigenom vara rättsstridigt.
- 19 Som andra grund gjorde klaganden gällande att meddelandet om uttagningsprov, eftersom det innehöll ett krav på fem års tjänstetid i kategori B eller i en högre kategori som tjänsteman, tillfälligt anställd eller extraanställd i grupperna I–V och eftersom tjänstetid som lokalanställd inte räknades, stred mot artiklarna 27 och 29 i tjänsteföreskrifterna och mot tjänstens intresse och likabehandlingsprincipen. Även därigenom skulle det angripna beslutet vara rättsstridigt.
- 20 Beträffande den första grunden gjorde förstainstansrätten en prövning, i punkterna 49–51 i den överklagade domen, av i vilket avseende och i vilken omfattning institutionerna har ett utrymme för skönsmissiga bedömningar när det gäller rekryteringsförfaranden. Förstainstansrätten konstaterade att institutionerna beträffande rekrytering hade stor frihet enligt tjänsteföreskrifterna och att gemenskapsdomstolarnas prövning begränsar sig till frågan huruvida den aktuella myndigheten använt sitt utrymme för eget skön på ett uppenbart felaktigt sätt.

- 21 I punkterna 52 och 53 i samma dom anmärkte förstainstansrätten att det med hänsyn till gemenskapens administration finns legitima skäl för gemenskapernas olika anställningsformer. Den tillade att de grundläggande kraven som fastställts för anställning av tjänstemän och tillfälligt anställda skiljer sig från dem som fastställts för extraanställda.
- 22 Vidare konstaterade förstainstansrätten, i punkt 56 i den överklagade domen, att det framgick av meddelandet om uttagningsprov att det omtvistade uttagningsprovet var ett "internt uttagningsprov för övergång från kategori B till kategori A" och att det hade som främsta syfte att möjliggöra övergång för tjänstemän och tillfälligt anställda, från kategori B till kategori A. Förstainstansrätten gjorde bedömningen, i punkt 57 i den överklagade domen, att det i det aktuella fallet inte kunde fastställas att kommissionen, genom att som villkor för deltagande uppställa krav på att sökandena måste vara tjänstemän eller tillfälligt anställda, vilket inneburit att extraanställda uteslutits från deltagande, utnyttjat sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett felaktigt sätt.
- 23 Förstainstansrätten fann vidare att klagandens argument att det omtvistade uttagningsprovet, eftersom detta varit öppet både för tillfälligt anställda i kategori B eller A och för tjänstemän i kategori A, inte bara utgjorde ett prov för övergång från kategori B till kategori A, utan även ett internt uttagningsprov av ett annat slag, saknade betydelse. Den anmärkte att tjänstemän och tillfälligt anställda, vilka hade rätt att delta i detta prov oberoende av om de tillhörde kategori A eller kategori B, till skillnad från extraanställda redan hade bevisat sin kompetens när de ursprungligen rekryterades och anställdes, i enlighet med artikel 27 i tjänsteföreskrifterna och artikel 12 i anställningsvillkoren.
- 24 Med hänsyn till att de två sistnämnda bestämmelserna redan hade tillämpats när tjänstemännen och de tillfälligt anställda ursprungligen rekryterades och anställdes, kom förstainstansrätten fram till att det inte fanns något stöd för klagandens argument att kommissionen åsidosatt syftet med rekryteringar och anställningar, såsom detta definieras i de ovannämnda bestämmelserna.

- 25 I punkt 61 i den överklagade domen konstaterade förstainstansrätten den omständigheten att om extraanställda enligt artikel 3 i anställningsvillkoren kan utföra alla typer av arbetsuppgifter inom institutionen, så är inte detta tillräckligt för att dessa ska kunna jämföras med tjänstemän och tillfälligt anställda, i ett uttagningsprov som kan leda fram till befordran.
- 26 Förstainstansrätten fann slutligen, i punkt 62 i nämnda dom, att klaganden inte med framgång kunde göra gällande att likabehandlingsprincipen blivit åsidosatt, eftersom tjänstemän och tillfälligt anställda, å ena sidan, och extraanställda, å andra sidan, på grund av skillnaderna i villkoren för rekrytering och anställning, rättsligt sett inte befinner sig i jämförbara situationer.
- 27 Förstainstansrätten fann, mot ovanstående bakgrund, att klagandens talan inte kunde vinna bifall vad avser den första grunden. Eftersom kommissionen lagligen kunde reservera möjligheten till deltagande i det omtvistade uttagningsprovet för tjänstemän och tillfälligt anställda, hade det nämligen enligt förstainstansrätten funnits fog för att avslå klagandens ansökan. Enligt förstainstansrätten var det därmed inte nödvändigt att pröva den andra grunden, rörande den tjänstetid som krävdes för att få delta i nämnda uttagningsprov, eller senare beslut under uttagningsförfarandet.

Parternas yrkanden

- 28 Klaganden har genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 18 januari 2007 överklagat domen och yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

- ogiltigförklara det angripna beslutet,

- ogiltigförklara senare beslut under uttagningsförfarandet, särskilt uttagningskommitténs förteckning över sökande som uppfyller de villkor som fastställts i meddelandet om uttagningsprov, kommissionens beslut att på grundval av denna besluta om hur många tjänster som ska tillsättas, uttagningskommitténs förteckning över lämpliga sökande efter slutfört arbete och beslut av AIPN om tillsättning, på grundval av detta, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten och domstolen.

29 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet, och

- förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna

Överklagandet

- 30 Klaganden har anfört tre grunder till stöd för sin talan.
- 31 Hon har som första grund anfört att begreppet ”internt uttagningsförfarande”, i den mening som avses i artiklarna 4 och 29.1 b i tjänsteföreskrifterna, misstolkats i den överklagade domen och att det i denna dom bortsetts från syftet med rekryteringar och anställningar, såsom detta framgår av artiklarna 4 första stycket och 27 i tjänsteföreskrifterna. Som andra grund har hon anfört att förstainstansrätten åsidosatt likabehandlingsprincipen. Som tredje grund har hon anfört att den överklagade domen inte är tillräckligt motiverad.
- 32 Eftersom klagandens främsta och viktigaste argument är att hennes ansökan blivit föremål för en hantering som strider mot likabehandlingsprincipen, är det enligt domstolen lämpligt att först pröva den andra grunden för överklagandet.

Den andra grunden

Parternas argument

- 33 Klaganden har som andra grund gjort gällande att den överklagade domen strider mot likabehandlingsprincipen. Enligt henne har förstainstansrätten felaktigt kommit till slutsatsen att situationen för tjänstemän och tillfälligt anställda rättsligt sett inte kan jämföras med situationen för extraanställda.
- 34 Klaganden har gjort gällande särskilt att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom domstolen motiverade nämnda slutsats genom att slå fast att extraanställda, till skillnad från tjänstemän eller tillfälligt anställda, inte varit tvungna att visa att de innehar högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning, vid den ursprungliga rekryteringen och anställningen.
- 35 Klaganden har i detta hänseende påpekat att tjänstemän eller tillfälligt anställda i kategori B endast visat att de innehar kompetens för de arbetsuppgifter som avses i denna kategori och att de inte visat prov på den ytterligare kompetens som krävs för att utföra arbetsuppgifter i kategori A. Att situationen för tjänstemän och tillfälligt anställda inte är jämförbar med situationen för extraanställda när det gäller kraven för att få delta i det omtvistade uttagningsprovet är således inte, i motsats till vad förstainstansrätten funnit, en följd av deras olika anställnings- och rekryteringsvillkor.

- 36 Den omständigheten att extraanställda, på samma sätt som tjänstemän och tillfälligt anställda, kan utföra alla typer av arbetsuppgifter, är enligt klaganden tillräcklig för att visa att de har förmågan att utföra de arbetsuppgifter som hör till tjänsterna som ska besättas.
- 37 Kommissionen har anfört att det inte stred mot likabehandlingsprincipen att utesluta extraanställda från det omtvistade uttagningsprovet, med hänsyn till de skillnader som är hänförliga till anställningen av tjänstemän, tillfälligt anställda och extraanställda.
- 38 Kommissionen har preciserat att de krav på högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning som ställs vid rekrytering av tjänstemän och tillfälligt anställda inte endast styr deras rättsliga förhållande till institutionen, utan även huruvida de har möjlighet att göra karriär inom denna eller inte.
- 39 Enligt kommissionen har det inte anförts några konkreta omständigheter till stöd för klagandens argument rörande möjligheten för extraanställda att utföra alla typer av arbetsuppgifter. Blotta möjligheten för dessa anställda att utföra alla typer av arbetsuppgifter är inte tillräcklig för att anse att det föreligger skäl att låta dessa delta i det omtvistade uttagningsprovet. Kommissionen har i detta avseende understrukit att tjänstemän och tillfälligt anställda, till skillnad från extraanställda, måste uppfylla villkoren för rekrytering och anställning enligt artikel 27 i tjänsteföreskrifterna och artikel 12 i anställningsvillkoren. Den har vidare anfört att hänsyn tagits till det arbete som faktiskt utförts av extraanställda, inom ramen för det andra kriterium som uppställts för deltagande, det vill säga enligt vilket arbetserfarenhet förvärvat i egenskap av extraanställd inkluderas vid beräkningen av tjänstetid.

Domstolens bedömning

- 40 Domstolen erinrar inledningsvis om att likabehandlingsprincipen innebär att lika situationer inte får behandlas olika och olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 3 maj 2007 i mål C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*, REG 2007, s. I-3633, punkt 56, och av den 15 maj 2008 i mål C-276/07, *Delay*, s. I-3635, punkt 19).
- 41 Det ska i detta avseende prövas om förstainstansrätten, såsom klaganden gjort gällande, gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att situationen för extraanställda inte är jämförbar med situationen för tjänstemän och tillfälligt anställda.
- 42 Såsom generaladvokaten angett i punkterna 87–92 i förslaget till avgörande följer det av anställningsvilkorens bestämmelser att det föreligger skillnader vad gäller anställningsform och de krav som gäller för anställning och rekrytering av extraanställda i förhållande till tjänstemän och tillfälligt anställda.
- 43 För det första framgår det vid en läsning av artiklarna 5 och 6 i tjänsteföreskrifterna jämfört med artiklarna 3 och 9 i anställningsvilkoren att extraanställda, förutom när det gäller vikariat, har administrativa arbetsuppgifter som inte är upptagna i tjänsteförteckningen. Tjänstemän och tillfälligt anställda har däremot anställningar som angetts specifikt i denna förteckning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 februari 1979 i mål 17/78, *Deshormes mot kommissionen*, REG 1979, s. 189, punkt 35, och av den 19 november 1981 i mål 106/80, REG 1981, s. 2759, punkt 9).

- 44 Sålunda förstainstansrätten angett i den överklagade domen finns det för det andra inte för extraanställda några bestämmelser som motsvarar dem som gäller tjänstemän och tillfälligt anställda enligt artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna och artikel 12.1 i anställningsvillkoren. Extraanställda har således inte, till skillnad från tjänstemän och tillfälligt anställda, behövt bevisa att de har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning, vid rekryteringen och anställningen.
- 45 För det tredje har extraanställda, till skillnad från tjänstemän och tillfälligt anställda, inte blivit föremål för något system för betygsättning eller någon regelbundet redovisad rapport.
- 46 För det fjärde föreskrivs det i artikel 32 i tjänsteföreskrifterna och artikel 8 i anställningsvillkoren en möjlighet för tillfälligt anställda att fortsätta sina karriärer som tjänstemän, enligt de förfaranden som fastställts genom tjänsteföreskrifterna. I detta fall ska tillfälligt anställda som placerats i en lönegrad i enlighet med de kriterier som antagits av institutionen kunna tillgodoräkna sig sin tjänstgöringstid som tillfälligt anställda, om de tillsätts som tjänstemän i samma lönegrad omedelbart efter den tillfälliga anställningen. Motsvarande bestämmelser saknas emellertid för extraanställda.
- 47 För det femte omfattas inte extraanställda av det socialförsäkringssystem som upprättats i samförstånd mellan gemenskapernas institutioner och som omfattar tjänstemän och tillfälligt anställda.
- 48 Av dessa skillnader framgår det att extraanställda inte rekryteras i syfte att fullgöra något bestående uppdrag vid gemenskapsinstitutionerna. Tvärtom är det betecknande för en extraanställds anställning, såsom domstolen redan har slagit fast, att anställningens längd är osäker, eftersom extraanställda endast får anställas för att fungera som

tillfälliga ersättare eller för att utföra administrativa uppgifter av övergående art eller uppgifter som svarar mot ett angeläget behov eller inte är tydligt definierade (se domarna i de ovannämnda målen Deshormes mot kommissionen, punkt 37, och Fournier mot kommissionen, punkt 9). Extraanställda utgör av detta skäl en särskild kategori av anställda, som svarar mot särskilda behov vid de institutioner där de anställs.

49 Extraanställda kan följaktligen inte räkna med att likställas med tjänstemän och tillfälligt anställda, när det gäller möjligheten att göra karriär inom gemenskapsinstitutionerna.

50 Förstainstansrätten har således helt riktigt funnit att situationen för extraanställda inte är jämförbar med situationen för tjänstemän och tillfälligt anställda och att det, med hänsyn till denna skillnad, inte strider mot likabehandlingsprincipen att utesluta extraanställda från det omtvistade uttagningsprovet.

51 Talan ska följaktligen ogillas när det gäller den andra grunden.

Den första grunden

Upptagande till sakprövning

- 52 I första hand har kommissionen gjort gällande att den första grunden ska avvisas, eftersom klaganden ifrågasatt förstainstansrättens bedömning av det omtvistade uttagningsprovet. Kommissionen har erinrat om att förstainstansrätten enligt fast rättspraxis, i egenskap av domstol i första instans, ensam är behörig att fastställa och bedöma de faktiska omständigheterna. Förstainstansrätten har inom ramen för en självständig bedömning av de faktiska omständigheterna, och utan att på något sätt missförstå dessa, genom en tolkning av ordalydelsen och behörighetskraven för deltagande i nämnda uttagningsprov, det vill säga på ett objektivt sätt funnit att det interna uttagningsprovet som är i fråga har varit ett uttagningsprov som främst syftade till övergång mellan kategorier eller befordran.
- 53 Domstolen erinrar i detta avseende om att den enligt fast rättspraxis, när förstainstansrätten fastställt eller bedömt de faktiska omständigheterna, är behörig enligt artikel 225 EG att pröva förstainstansrättens rättsliga kvalificering av dessa omständigheter och de rättsliga följderna därav (se dom av den 6 april 2006 i mål C-551/03 P, *General Motors mot kommissionen*, REG 2006, s. I-3173, punkt 51, och av den 22 maj 2008 i mål C-266/06 P, *Degussa mot kommissionen och rådet*, punkt 72).
- 54 Klagandens argument att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till en felaktig rättslig kvalificering av det omtvistade uttagningsprovet kan följaktligen tas upp till prövning.

Prövning i sak

— Parternas argument

- 55 Klaganden har som första grund anfört att begreppet ”internt uttagningsförfarande” i den mening som avses i artiklarna 4 och 29.1 b i tjänsteföreskrifterna, liksom syftet med rekryteringar och anställningar, såsom detta framgår av artiklarna 4.1 och 27 första stycket i nämnda tjänsteföreskrifter, misstolkats av förstainstansrätten.
- 56 För det första har förstainstansrätten, enligt klaganden, felaktigt grundat sig på huvudsyftet med det omtvistade uttagningsprovet, såsom detta på ett subjektivt sätt beskrivits i meddelandets rubrik, nämligen som ett ”internt uttagningsprov för övergång”, för att konstatera vilka kategorier av sökande som lagligen hade rätt att delta i provet.
- 57 Enligt klaganden borde ett sådant konstaterande snarast grunda sig på uttagningsprovets objektiva syfte, såsom detta framgår av de i själva meddelandet föreskrivna, objektiva formulerade villkoren för deltagande. Klaganden har i detta avseende påpekat att det omtvistade uttagningsprovet var öppet inte bara för tjänstemän i kategori B som önskade bli tjänstemän i kategori A, utan även för tillfälligt anställda i kategorierna A och B som önskade bli fast anställda.
- 58 Enligt klaganden följer det av domstolens och förstainstansrättens rättspraxis, bland annat dom av den 31 mars 1965 i mål 16/64, Rauch mot kommissionen (REG 1965, s. 179), och förstainstansrättens dom av den 15 november 2001 i mål T-142/00, Van

Huffel mot kommissionen (REGP 2001, s. I-A-219 och s. II-1011), att extraanställda, så snart ett omtvistat uttagningsprov kvalificerats som ett ”internt uttagningsprov inom institutionen”, inte kan uteslutas från deltagande.

- 59 Även om förstainstansrätten skulle anses ha kvalificerat det omtvistade uttagningsprovet på så sätt att det uteslutande var ett ”uttagningsprov för övergång”, och inte ett ”uttagningsförfarande inom institutionen”, har klaganden i andra hand gjort gällande att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom en sådan kvalifikation grundar sig på subjektiva kriterier anförda av parterna. Även om det antas att det omtvistade uttagningsprovet har haft övergång från kategori B till kategori A som främsta syfte, har det likväl även varit fråga om ett uttagningsprov för fast anställning och borde därmed kvalificeras som ett ”internt uttagningsprov”. Ett sådant uttagningsprov definieras nämligen, enligt rättspraxis rörande artiklarna 4 och 29 i tjänsteföreskrifterna, som ett prov som är öppet för personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna i vid mening, det vill säga för alla dem som, på grundval av offentligrättsliga anknytningar, tjänstgör vid institutionen.
- 60 Som andra grund har klaganden anført att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att uteslutandet av extraanställda från det omtvistade uttagningsförfarandet inte strider mot syftet med rekryteringar och anställningar, såsom detta framgår av artiklarna 4 första stycket och 27 i tjänsteföreskrifterna och av förstainstansrättens rättspraxis, bland annat av domen i det ovannämnda målet Van Huffel mot kommissionen.
- 61 Klaganden har gjort gällande att nämnda syfte innebär att villkoren för deltagande i ett uttagningsprov måste fastställs utifrån vad de tjänster som ska besättas kräver. Så har emellertid inte varit fallet, enligt klaganden, när det gäller villkoren för deltagande i det omtvistade uttagningsprovet, eftersom kategorier av sökande uteslutits från deltagande i nämnda uttagningsprov, trots att de haft en likvärdig kompetens som de sökande som tillåtits delta.

- 62 Klaganden har i detta avseende upprepat att situationen för extraanställda, med avseende på det omtvistade uttagningsprovet, är jämförbar med situationen för tjänstemän och tillfälligt anställda i kategori B, eftersom ingen av dessa tre kategorier av anställda har visat sin kompetens för arbetsuppgifterna i kategori A. Vidare innebär den omständigheten att extraanställda enligt artikel 3 i anställningsvillkoren kan utföra alla typer av arbetsuppgifter att de har en arbetsförmåga som helt eller nästan helt motsvarar den arbetsförmåga som tjänstemännen har. Som relevant yrkeserfarenhet erkänns vidare, i själva meddelandet om uttagningsprov, inte enbart de perioder som fullgjorts som tjänsteman eller tillfälligt anställd, utan även de perioder som fullgjorts som extraanställd. Av detta följer enligt klaganden att erfarenhet som förvärvats i den ena respektive den andra av dessa anställningsformer är likvärdig. Bevis på högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning bör enligt klaganden enbart anses visat genom framgång i urvalsförfarandena.
- 63 Enligt kommissionen har förstainstansrätten helt riktigt funnit att det omtvistade uttagningsprovet främst utgjorde ett uttagningsprov för övergång från kategori B till kategori A och att det avsåg karriärutvecklingen för tjänstemän och tillfälligt anställda, som redan rekryterats av kommissionen i enlighet med artikel 27 i tjänsteföreskrifterna och artikel 12 i anställningsvillkoren.
- 64 Även om detta uttagningsprov i vissa avseenden även utgjorde ett uttagningsprov för fast anställning, medför inte den omständigheten enligt kommissionen någon skyldighet för AIPN att låta samtliga anställda vid institutionen delta i provet och, därigenom, att kringgå dess huvudsakliga syfte. En sådan slutsats skulle strida mot det stora utrymme för skönsmässiga bedömningar som AIPN har tillerkänts när det gäller uttagningsprov.
- 65 Kommissionen har anfört att tjänstens intresse, i motsats till vad klaganden gjort gällande, var karriärutvecklingen för tjänstemän och tillfälligt anställda, vilket är ett intresse som gemenskapsdomstolen funnit vara legitimt (se dom av den 16 oktober 1975

i mål 90/74, Deboeck mot kommissionen, REG 1975, s. 1123, och förstainstansrättens dom av den 6 mars 1997 i de förenade målen T-40/96 och T-55/96, de Kerros och Kohn-Bergé mot kommissionen, REGP 1997, s. I-A-47 och s. II-135, punkt 46). Kommissionen har också anmärkt att det i artikel 45.2 i tjänsteföreskrifterna även föreskrivits att interna uttagningsprov ska anordnas uteslutande för tjänstemän, för att de ska kunna nå den högre kategorin. Tillfälligt anställda utesluts således från deltagande i nämnda uttagningsprov, eftersom dessa med hänsyn till den specifika karaktären på deras anställningsform inte har rätt att ställa upp i dessa prov.

66 Enligt kommissionen kan inte domen i det ovannämnda målet Rauch mot kommissionen ges det generella värde som klaganden synes göra gällande. Kommissionen påpekar att målet som ledde till nämnda dom rörde ett uttagningsprov som anordnades år 1963 och som präglades av omständigheterna vid den tidpunkten, det vill säga av att kommissionen höll på att organisera sig och i stor utsträckning tog hjälp av extraanställda. Kommissionen har anmärkt att den år 2004 förfogade över ett stort antal tjänstemän och tillfälligt anställda som den, genom det omtvistade uttagningsprovet, ville ge en sista chans att, via ett internt uttagningsprov, gå upp i en högre kategori före ikraftträdandet av en förordning genom vilken denna möjlighet skulle komma att upphöra.

67 Enligt kommissionen kan inte klaganden med framgång, genom att hänvisa till kraven för de tjänster som ska besättas, göra gällande att det kriterium som hänför sig till den ursprungliga rekryteringen och anställningen helt skulle vara utan betydelse. Vid tidpunkten för genomförandet av det omtvistade uttagningsprovet var det i själva verket inte exakt fastställt vilka tjänster som skulle besättas. Uttagningsprovet i fråga syftade till att upprätta en reservlista inom vissa områden. Att som kriterium uppställa krav som var hänförliga till den ursprungliga rekryteringen och anställningen var således lämpligt. Att så var fallet framgår i än högre grad av att upprätthållandet av tjänstemännens och de tillfälligt anställdas kompetens och integritet är föremål för regelbunden utvärdering.

— Domstolens bedömning

- 68 Domstolen konstaterar att förstainstansrätten i punkt 56 i den överklagade domen fastställt att det av meddelandet om uttagningsprov framgick att det omtvistade uttagningsprovet var att kvalificera som ett ”internt uttagningsprov för övergång från kategori B till kategori A”. Det har varit fråga om ett sådant ”internt uttagningsförfarande inom institutionen” som avses i artikel 29.1 b i tjänsteföreskrifterna.
- 69 Klaganden har, med stöd av domen i det ovannämnda målet Rauch mot kommissionen, gjort gällande att ett sådant uttagningsprov måste vara öppet för samtliga personer som är i tjänst vid institutionen, oavsett anställningsform. Följaktligen skulle inte extraanställda, i motsats till vad förstainstansrätten funnit, kunna uteslutas a priori från uttagningsförfaranden inom institutionen.
- 70 Ett sådant resonemang kan emellertid inte godtas.
- 71 Domstolen erinrar om att klaganden i det mål som ledde till domen i det ovannämnda målet Rauch mot kommissionen bestritt att AIPN hade rätt att sträcka ut rätten att delta i ett internt uttagningsprov till att omfatta även extraanställda. Målet rörde frågan huruvida AIPN hade möjlighet att tillåta extraanställda att delta i ett sådant uttagningsprov.
- 72 Domstolen besvarade denna fråga jakande. Av detta följer emellertid inte att AIPN har en skyldighet att hädanefter låta samtliga personer som är i tjänst vid institutionen delta i varje uttagningsförfarande inom institutionen.

- 73 Även om det är riktigt att en rent bokstavlig tolkning av domen i det ovannämnda målet Rauch mot kommissionen kunde ge vid handen att samtliga personer som är i tjänst vid institutionen omfattas vid ett internt uttagningsprov inom densamma, måste bestämmelserna i fråga även tolkas i enlighet med systematiken för och ändamålet med tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren.
- 74 Under dessa förhållanden hade förstainstansrätten rätt när den, i punkt 48 i den överklagade domen, med hänvisning till domen i det ovannämnda målet Rauch mot kommissionen, fann att det interna uttagningsprovet ”i princip” avsåg samtliga personer som befann sig i tjänst vid institutionen men att argumentet från klaganden skulle underkännas, mot bakgrund av det stora utrymme för skönsmässiga bedömningar som institutionerna har när det gäller att anordna uttagningsprov.
- 75 Domstolen finner vidare, i enlighet med kommissionens argument som återgetts i punkt 66 ovan, att en dom som domstolen meddelat år 1965, som rör institutionernas personaladministration, måste tolkas med hänsyn till aktuella förhållanden.
- 76 Domstolen finner slutligen att tolkningen enligt vilken AIPN skulle ha en skyldighet att låta samtliga personer som är i tjänst vid institutionen delta i ett uttagningsförfarande inom densamma strider mot det stora utrymme för skönsmässiga bedömningar som gemenskapsinstitutionerna enligt domstolens fasta rättspraxis tillerkänts när de organiserar sin verksamhet, och särskilt när de fastställer former och villkor för uttagningsprov (se domen i det ovannämnda målet Deboeck mot kommissionen, punkt 29, samt dom av den 9 februari 1984 i mål 39/83, Fabius mot kommissionen, REG 1984, s. 627, punkt 7, av den 8 juni 1988 i mål 135/87, Vlachou mot revisionsrätten, REG 1988, s. 2901, punkt 23, och av den 14 oktober 2004 i mål C-409/02 P, Pflugradt mot ECB, REG 2004, s. I-9873, punkt 42).

- 77 Villkoren för deltagande i ett uttagningsprov ska fastställas med hänsyn till tjänstens intresse, och gemenskapsinstitutionerna har, för att fastställa detta intresse, ett stort utrymme för eget skön (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 1987 i mål 324/85, Bouteiller mot kommissionen, REG 1987, s. 529, punkt 6, av den 12 februari 1987 i mål 233/85, Bonino mot kommissionen, REG 1987, s. 739, punkt 5, och av den 3 april 2003 i mål C-277/01 P, parlamentet mot Samper, REG 2003, s. I-3019, punkt 35).
- 78 Mot denna bakgrund finner domstolen att förstainstansrätten inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att extraanställda lagligen kunde uteslutas från det omtvistade uttagningsprovet utan att detta nödvändigtvis innebar en misstolkning av begreppet uttagningsförfarande inom institutionen.
- 79 Klaganden har också gjort gällande att det omtvistade uttagningsprovet strider mot de tvingande bestämmelserna i artiklarna 4.1 och 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna, enligt vilka villkoren för deltagande i uttagningsproven måste fastställas utifrån vad tjänsterna som ska besättas kräver. Eftersom villkoren för deltagande i det omtvistade uttagningsprovet uteslöt kategorier av tänkbara sökande, som hade likvärdig kompetens som dem som tillåtits att delta, skulle denna skyldighet ha åsidosatts när det gäller detta uttagningsprov.
- 80 Detta är emellertid inte något övertygande resonemang.
- 81 För det första är det inte, av de skäl som angetts i punkt 44 ovan, fastställt att extraanställda nödvändigtvis har en kompetens som är likvärdig med tjänstemäns och tillfälligt anställdas.

82 För det andra medför inte skyldigheten att fastställa villkoren för deltagande med hänsyn till de tjänster som ska besättas att AIPN har en skyldighet att tillåta att samtliga kategorier av tänkbara sökande deltar i ett uttagningsförfarande inom institutionen.

83 Av detta följer att förstainstansrätten inte har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att konstatera att det inte står i strid med syftet med rekryteringar och anställningar enligt artiklarna 4.1 och 27 i tjänsteföreskrifterna att utesluta extraanställda från det omtvistade uttagningsprovet.

84 Klagandens talan ska följaktligen ogillas när det gäller den första grunden.

Den tredje grunden

Parternas argument

85 Klaganden har som tredje grund anfört att förstainstansrätten underlåtit att pröva vissa av de argument som hon anförde där, det vill säga främst de som syftade till att vederlägga kommissionens argument att avsaknaden av varje form av kvalifikationskrav i meddelandet om uttagningsprov berodde på att deltagandet i det omtvistade uttagningsprovet varit avsett för sökande som redan vid sin ursprungliga rekrytering och anställning visat att de innehar högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning.

86 Kommissionen har, i motsats till klaganden, anfört att den överklagade domen är tillräckligt motiverad, eftersom förstainstansrätten ogillat klagandens talan avseende

den första grunden, genom att framhålla kriteriet att artikel 27 i tjänsteföreskrifterna och artikel 12 i anställningsvillkoren ska tillämpas vid den ursprungliga rekryteringen och anställningen.

Domstolens bedömning

- ⁸⁷ Enligt fast rättspraxis följer det att den motiveringsskyldighet som åligger förstainstansrätten enligt artiklarna 36 första meningen och 53 första stycket i domstolens rättegångsregler inte innebär att förstainstansrätten är skyldig att lämna en uttömmande redogörelse för vart och ett av de argument som parterna i tvisten har anfört. Förstainstansrättens motivering kan således vara underförstådd, under förutsättning att den ger den person som berörs av ett av rättens beslut möjlighet att få reda på skälen för beslutet och ger den behöriga domstolen tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (se domen i det ovannämnda målet *Degussa mot kommissionen och rådet*, punkt 103).
- ⁸⁸ I detta avseende framgår det av punkterna 49–53, 56 och 57 samt 59–62 i den överklagade domen att förstainstansrätten i tillräcklig utsträckning angett skälen till att uteslutandet av extraanställda från det omtvistade uttagningsprovet varit berättigat och visat att syftet med rekryteringar och anställningar respekterats.
- ⁸⁹ Klagandens talan ska följaktligen ogillas när det gäller den tredje grunden.
- ⁹⁰ Härav följer att överklagandet ska ogillas i dess helhet.

Rättegångskostnader

- 91 Enligt artikel 69.2 första stycket i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Enligt artikel 70 i rättegångsreglerna ska institutionerna bära sina kostnader i tvister mellan gemenskaperna och deras anställda. Det följer emellertid av artikel 122 andra stycket i dessa regler att artikel 70 inte är tillämplig när en tjänsteman eller annan anställd vid institutionerna har överklagat mot en institution.
- 92 Kommissionen har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **Marguerite Chetcuti ska ersätta de rättegångskostnader som är hänförliga till överklagandet.**

Underskrifter